

mener vi er urigtigt, og derfor har vi under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag om, at man skal gaa ud fra den højeste Indtægt, for hvilken vedkommende har været beskattet i 3 Aar; paa den Maade er det udelukket, at man kan komme til at gøre en Skatteyder Uret. Underændringsforslag Nr. 7 er kun en simpel Konsekvens af den Motivering, der ligger til Grund for Flertallets Ændringsforslag Nr. 6, som gaar ud paa at begrænse Skattepligten til de Skatteydere, som har haft Indtægter, der skriver sig fra den overordentlige Situation. I saa Henseende er det nu foreliggende Lovforslag, som jo formentlig vil blive vedtaget her, et stort Fremskridt fra det, som blev vedtaget i Folketinget, hvorefter alle Skatteydere, som havde haft Merindtægt, ligegyldig fra hvilke Kilder disse stammede, skulde beskattes med den høje Skat. Men Tanken er ikke ført ud i hele sin Rækkevidde, naar man ikke ogsaa vil mindske Skatten efter Forholdet mellem de Indtægter, der stammer fra Krigssituationen, og de andre Indtægter, der ikke stammer derfra. Det er denne Moderation, vort Ændringsforslag tilstræber. Jeg vil anbefale disse to Ændringsforslag til Tingets Velvillie, thi kun derved kommer man fuldt ud til at ramme det, der er tilsigtet, Krigsindtægterne, som Genstand for den overordentlige Beskatning.

Til Loven om Arveafgifterne har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 2. Det falder til Dels sammen med det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 3. Forskellen mellem vort Forslag og Flertallets Forslag er den, at i vort Forslag har Lensbesidderen Valget imellem enten at stille noget af Fideikommissets Jordtilliggende til Raadighed eller noget af dets Kapital, for saa vidt en saadan findes, medens det efter Flertallets Forslag er Finansministeren, der har Valget og altsaa mod Overtagerens Ønske kan bestemme, at der skal afgives Jord. Ejeren bør have frit Valg. Det er jo Penge, som Staten trænger til, og ikke Jord. Derfor bør det ogsaa i første Linie være Kapital, der afleveres til Staten, saafremt Besidderen ønsker det.

Under Ændringsforslag Nr. 4 søger vi at fuldstændiggøre en Bestemmelse i den nugældende Lovs § 11, der giver Ejerne af fast Ejendom Ret til afdragsvis Betaling af Arveafgift mod behørig Sikkerhedsstillelse. Vi ønsker denne Ret overført til de Arvtagere, der modtager Værdipapirer, i det hele Værdier, der er vanskelige at realisere, og hvor det derfor

kan være forbundet med betydeligt Tab, hvis der ikke fastsættes en afdragsvis Betaling. Vort Ændringsforslag giver en saadan Adgang mod behørig Sikkerhedsstillelse. Da der skal betales et Rentetillæg, lider Statskassen jo intet Tab. Vi finder det retfærdigt at give disse Arvtagere den samme Ret, der allerede er indrømmet Overtagerne af fast Ejendom.

Jeg skal hermed anbefale disse Ændringsforslag til ærede Medlemmers Velvillie.

Formanden: Da det er Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Arveafgift og Ændringsforslag til dette Lovforslag, der staar paa Dagsordenen, og da Ordføreren kun omtalte Ændringerne til dette Forslag, vil jeg anmode de efterfølgende Talere om ogsaa kun at omtale Ændringerne til det nævnte Lovforslag.

Hey: Ærede Medlemmer vil maaske erindre, at jeg ved dette Lovforslags første Behandling omtalte den uheldige Stilling, som en ubemidlet Arvtager til et Fideikommis, Len eller Stamhus kunde komme i, naar han skulde udrede Arveafgiften. Det lød næsten paradoksalt, men Forholdet kan dog være dette, at han kunde komme i saadanne Vanskeligheder, at han maate foretrække hellere ikke at overtage Arven. Jeg tør derfor tillægge mig noget af Paterniteten til Ændringsforslaget under Nr. 3. Forskellen paa dette Ændringsforslag og Nr. 2 er jo saare ringe. Jeg kan sige, at det af Mindretallet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag er det, der tiltaler mig mest, idet det kommer det nærmest, som jeg vilde have foreslaaet, hvis jeg skulde bestemme, hvorledes det burde være. Forslag Nr. 3 viser derimod ikke, hvad jeg kunde ønske, men hvad jeg mener, at man kan faa under de forhaandenværende Forhold. Det er Resultatet af Forhandlingerne i Udvalget, og der forekommer mig ikke at være andet at gøre end at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3 som det, der har Ud-sigt til at blive gennemført. Det er jo ogsaa et Vilkaar for de Indrømmelser, der fra den højtærede Ministers Side er gjorte overfor Ændringsforslaget under Nr. 1 om Nedsættelse i Taksterne. Hvad jeg ønskede at opnaa, tror jeg kun at kunne opnaa ved at stemme for begge disse Ændringsforslag. Jeg betragter det som en Aftale, at jeg stemmer for dem. Det gælder her som saa ofte ellers, at man maa vogte sig for at forveksle det,